

Abstrakt

mgr Dimas Mukhlas Widianoro

tytuł rozprawy: Interlinkages between Macroprudential Policy and Resilience to the Global Financial Crisis in South East Asian Emerging Economies

Niniejsza rozprawa doktorska bada powiązania pomiędzy polityką makroostrożnościową a odpornością na kryzysy. Wybraliśmy gospodarki rynków wschodzących z Azji Południowo-Wschodniej, ponieważ region ten w szerokim zakresie korzystał z narzędzi makroostrożnościowych oraz podczas światowego kryzysu finansowego w latach 2007–2008 radził sobie stosunkowo lepiej niż inne gospodarki wschodzące i gospodarki rozwinięte. Głównym pytaniem badawczym jest ustalenie, czy polityka makroostrożnościowa ma redukować podatność na zagrożenia finansowe i zwiększa stabilność finansową, co w efekcie przyczynia się do większej odporności na kryzysy finansowe. Główny cel badawczy jest dwójaki. Po pierwsze, celem jest opisanie polityki makroostrożnościowej prowadzonej przez gospodarki wschodzące Azji Południowo-Wschodniej oraz określenie ich wpływu na odporność na globalny kryzys finansowy. Drugim celem rozprawy jest ustalenie makroekonomicznych skutków polityki makroostrożnościowej oraz znaczenia czynników makroekonomicznych w kształtowaniu tej polityki w gospodarkach wschodzących Azji Południowo-Wschodniej. Jeśli chodzi o metodę, oceniamy zdolność gospodarek Azji Południowo-Wschodniej do amortyzacji negatywnego wpływu wstrząsów i wychodzenia z kryzysu za pomocą analizy porównawczej. Ponadto, badając wpływ polityki makroostrożnościowej na odporność, stosujemy regresje przekrojowe. Makroekonomiczne skutki polityki makroostrożnościowej i reakcje polityki na zmienne makroekonomiczne są badane w ramach modeli SVAR (strukturalnej wektorowej autoregresji). Głównym wynikiem tych badań empirycznych jest to, że gospodarki wschodzące Azji Południowo-Wschodniej pod względem odporności na globalny kryzys finansowy wypadły najlepiej. Drugi wniosek jest taki, że polityka makroostrożnościowa ma istotny wpływ na odporność na kryzysy, ale wpływ ten jest asymetryczny, tj. podczas kryzysów finansowych rozluźnienie polityki ma większy wpływ, natomiast podczas kryzysów niefinansowych większy wpływ ma zaostrzenie polityki. Ponadto skuteczność polityki zależy od poziomu rozwoju gospodarczego. Ostatni wniosek jest taki, że polityka makroostrożnościowa jest w stanie utrzymać stabilność finansową, o czym świadczy jej zdolność do kontrolowania wzrostu kredytów.